

Ónollur fólka- floksmanna

Í ODDAGREIN herfyri spáddu vit, at gomlu ónollur fólka-
floksmanna fóru at vinda upp
á seg sum frá leið. Eisini
nevndu vit, at tekin vóru um,
at nervarnir í fólka-
floksmanna fóru um at ganga
fyri. Hendingarnar í tinginum
seinasta dagin, tingið var
saman í hesum umfari, vístu,
at vit høvdu rætt.

TÁ lógin um raðtalið kom fyrri
gingu eisini nervarnir fyrri.
Endamálið við lóginu er jú at
fáa til vega eina so effektiva
álíking sum møguligt. Hetta

er serstakliga áleikandi í sam-
bandi við møguligar umlegg-
ingar í skattalóggávuni — um-
leggingar, ið kunnu koma at
nema leysliga við penga-
pungin hjá milli-
óningum. Av hesum orsökum
vórðu fólkafloksmenn ræðslu-
slignir. Lobbyistarnir vóru all-
ir møttir upp og góvu síni
harraboð. Ungu fólka-
floksmenn runnu sum eggssjúkar
hønur runt í tinghúsinum,
bønandi og biðjandi atkvøður
frá teimum smáflokkum, ið
altíð eru til fals.

ATSÓKNIN eydnaðist — eitt
samgongumál varð felt og
skaðafrøi og sigursrómur
lýsa langa leið í Dagblaðnum í

gjár.

HETTA verður lagið í framtíð-
ini: Enn eianferð hevur fólka-
flokkurin avdúkað, at hann
ikki er at líta á. Tað, sum nú
fer at henda er, at javnaðar-
menn fara at leita sær eftir
einum hóskaðum høvi til
hevnd. Ein vakran dag, tá
fólkafloksmenn minst vara
av og eitthvørt hjartamál
teirra er á skránni, verða
javnaðarmenn sitandi í hevni-
ssøk og soleiðis rullar kava-
bólturin.

TAD er hetta seinasta, ið er
vandin og trupulleikin við
slíkum atsóknum, sum vit
upplivdu fríggjadagin í síðstu

viku. Verðin gongur ikki undir
fyri tí, um tað eydnast nøkr-
um tingmonnum fólka-
floksins at vinna javnaðarflokkin-
um nakrar neisur. Men slíkt
hevur lyndi til at vinda upp á
seg og slíkar neisur gera, at
álitid flokkanna millum er
fokið. Tá nú sínámillum álit er
fyrsta fortreytin fyrri, at eini
samgongu kann verða lív lag-
að og tá nú ávisir fólka-
floksmenn gera alt fyrri at bróta
hetta álit niður, so ber illa til
at koma til aðra niðurstøðu
enn, at fólkaflokkurin vil
sleppa úr samgonguni við
javnaðarflokkin.

Lesarabrøv

Hvørji eru tey ríku?

Tiðindablaðið »Sosialur-
in« frá 7. apríl 1992 hevur
á forsiðuni við feittum
stavum skrivað: Tey ríku
gjalda.

Hetta skal gerast fyrri at
fáa fleiri pengar í lands-
kassan. Møguleikarnir
fyri at skatturin verður
hækkaður, verður eisini
nevndur fyrri tey, ið liggja
omanfyri meðalinntøku.
Rentuskatturin skal
hækkað og oljugjaldið,
sum einaferð skuldi av-
takast, skal eisini hækka-
ast.

Í hesum sambandi fari
eg at spyrja, hvørji eru tey
ríku og hvat er roknað
sum meðalinntøka?

Eftir mínari sannføring
hava tey veruliga ríku
ongantið gildið nakað til
landskassan í mun til tey
vanligu fólkini. Fyrr
kundi hvør hundur í Havn
og ávisum plássum í
landinum stoltir ganga
um á gøtuni við blonkum
og skínandi hundamerki
sum prógv fyrri, at hunda-
skatturin á kr. 20.000 var
gordin fyrri alt árið. Hetta
hundamerki er nú avtikið
við lóg og illar tungur
vilja vera við, at hetta
varð gjørt, tí teir mógva-
andi í samfelagnum ikki
skuldu føla seg verri fyrri í
eygum fólksins enn hesir
hundarnir.

Eg ivist ikki í, at
myndugleikarnir (politik-
arar) metir tey rík, sum

hvønn dag royna at svara
hvørjum sitt. Tá politikar-
in sigur: »Vit eru øll á
sama báti og mugu til at
spara og spennu livreim-
ina inn«, so merkir hetta
at hann vil hava okkum at
gjalda. Okkum, sum við
einari vanligari lønarinn-
tøku altíð hava svarað
hvørjum sitt og gildið
tað, ið okkum er álagt, tí
vit kunnu ikki annað. Tað
kann ikki koma upp á tal,
at tað eru hesi, ið hava
koyrt okkara landskassa í
armóð.

Vit eru fleiri, ið undrast
á, hvussu tað ber til, at
ávisir persónar hava fyrri
millióna upphæddir í
skuld, framvegis kunnu
liva í marglæti. Hesir sum
fleiri ferðir eru farnir á
heysin, men gerast ríkari
fyri hvørja ferð, teir eru
lýstir á tvang.

Tá vit onnur missa tað,
vit eiga, so hanga vit eis-
ini uppá ta skuld, vit eru
komin okkum í og mugu
gjalda aftur skuldina við
rentu omaná, um vit so
vilja ella ikki.

Men nevni tú vinnu-
livsmann, so er einki
óført. Tú kanst eiga ella
standa fyrri millióna upp-
hæddum í skipum og
virkjum og fáa fitt av pen-
ingi burtur úr hesum og
avskriva stórar upphædd-
ir og so útseta ein skatt.
Tá tað so gongur sum æt-
lanin er, at skipið ella virk-

ið fer á tvang, so kunnu
hesir mógvandi og tó
ognarleysu aftur keypa
fyri aftur at fara á tvang
seinni. Og hvørja ferð
verða tey ríkari, tí tú og
eg skuldu gjalda fyrri
ævintýrinu, veðhaldið hjá
landskassanum og rentur-
nar til peningastovnar.

Rættvisi ella bert
vinnulivspolitikkur, hvat
heldur tú?

Ein annar ójavni eru
hjú, sum í mun til leys
verða revsað við meiri
skatti enn leys.

Tó er ein munur millum

hjú, har bert ein inntøka

er og so hjún, har tvær

inntøkur eru. Hetta hevur

týðning í útrokningini

»meðalinntøka«.

Nú veit eg ikki, hvat

upphæddin er, sum rokna-

að verður »meðalinntøka«,

men taka vit dømi um eini

hjú við børnum, har bert

ein inntøka er uppá uml.

250.000 kr., so er hetta

óivað hægri enn ein meðal-

inntøka og tykist sera

óráttvist í mun til eini

hjú við børnum, sum

hava tvær lønarinntøkur á

hvørt um kr. 200.000 og

sum kann roknað sum

meðalinntøka, sjálvt um

tey samian til húskið vinna

kr. 400.000.

Hesi eru nógv betri fyrri

enn hjún við bert einari

inntøku og í hesum er

nakað óráttvist. Ikki fyrri

tað, at hesi skulu revsað

fyri nakað, tí teimum er
tað væl unt. Óráttvisi
kemur fram, at hjún við
bert einari inntøku og sum
ikki tyngja almennu ans-
ingarpláss, men álikavæl
mugu gjalda til hesi yvir
skattin, eisini verða hægri
skattað av tí sama.

Spurdi meg einaferð fyrri
hjá einum, ið kendi til eitt
felag, sum nevnt nakað
sum »stakir upphaldarar«
og sum skuldi vera so illa
fyri í skattalóggávuni. Tá
varð sagt, at hjún ongan-
tið kundu vera stakir
upphaldarar og tað er
sjálvsagt rætt í orðsins
rættu týðningi, tá heima-
arbeiðandi hjúnafelagin
eisini er upphaldari.

Ikki skal nakað takast
frá hesum felagsskapi,
men eg haldi, at hjún, har
bert ein lønarinntøka er,
eru verri fyrri enn hesi. Tí
tann eina lønarinntøkan
skal fyrriuttan at forsyrgja
børnum eisini upphalda
tann heimaarbeiðandi
partin, og hetta eiga
politikararnir eisini at
huga um og serliga nú, tá
so stórt arbeiðsloysi vald-
ar.

Tað kann ikki vera
meiningin, at tann heima-
arbeiðandi hjúnafelagin
— bert fyrri at verða líka
fyri lóginu, skal fráboða
seg sum arbeiðsleysan og
so fáa almennan arbeiðs-
loysisstuðul, men hetta
kann gerast neyðugt, um
hesi framvegis kunnu fáa
møguleika at livbjarga
sær og sínum framyvir.

Hjú við einari inntøku

Sjónvarpið fer at senda tekstvarp

Sjónvarp Føroya ar-
beiðir í lóguni við eini
ætlan at senda tekst-
varp. Til íss skal sjón-
varpið útvega sær tól

fyri millum 200 og
400.000 krónur. Sagt
verður, at nýggja tæ-
nastan fer tó ikki at kosta
hyggjaranum nakað.
Heldur ikki í rakstri, tí
tey, sum gera nýtslu av
tekstvarpinum, skulu
gjalda fyrri tænaðum.

Ætlanin er, at sjón-
varpið fer at byrja við
tekstvarpinum í sep-
tember mánað. **tór.**

Tvangsauktion

På Dommerkontoret, C. Pløyersgøta 1,
Tórshavn, afholdes

Torsdag den 07. maj 1992 kl. 11.10
tvangsauktion (AS nr. 109/92) over
matr. nr. 599, Klaksvík, beliggende á
Brekku, Klaksvík.

Auktionen er begæret af advokat Friðá
Patursson, Advokatskrivstovan, Fr.
Petersensgøta 9, 100 Tórshavn tlf.
1.1145 j. nr. (920127) på vegne en pant-
og udlægshaver.

Ejendommen er et beboelseshus/hand-
elsbygning på en 400 m² stor grund, det
bebyggede areal udgør 115 m² i 2 etag-
er.

Ejendommen kan beses efter aftale med
ovenstående advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til genn-
emsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret,
den 10.04.92
Ole G. Olesen
dfm.